

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 15. rujan 2019.* [\[Multimedia\]](#)

S Bogom grijeh nema posljednju riječ

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje Evanđelje (Lk 15, 1-32) započinje s nekima koji kritiziraju Isusa, vidjevši ga u društvu carinika i grešnika, pa s prezirom kažu: „Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima“ (r. 2). Ova se rečenica zapravo pokazuje kao izvrsna najava. Isus prihvaća grešnike i blaguje s njima.

To je ono što se događa nama, na svakoj misi, u svakoj crkvi: Isus nas s veseljem prima za svoju stol, gdje prikazuje samoga sebe za nas. To je rečenica koju bismo mogli napisati na vratima naših crkava: „Ovdje Isus prihvaća grešnike i poziva ih za svoj stol“.

Odgovarajući onima koji su ga kritizirali Gospodin pripovijeda tri prispodobe, tri divne prispodobe, koje svjedoče o posebnoj Božjoj ljubavi prema onima koji su daleko od Njega. Danas bi bilo dobro da svaki od vas uzme Evanđelje, Evanđelje po Luki, 15. poglavlje i pročita tri prispodobe. Divne su.

U prvoj prispodobi kaže: „Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe?“ (r. 4) Tko od vas? Razumna osoba to ne čini: napravi dva izračuna i žrtvuje jednu da bi zadržao devedeset devet. Bog se međutim ne miri s tim.

Njemu je stvarno stalo do tebe koji još uvijek ne poznaješ ljepotu njegove ljubavi, tebe koji još nisi prihvatio Isusa u središte svoga života, tebe koji ne uspijevaš pobijediti svoj grijeh, tebe koji možda zbog loših stvari koje su se dogodile u tvome životu ne vjeruješ u ljubav. U drugoj prispodobi ti si onaj novčić s čijim se gubitkom Gospodin ne može pomiriti i neprestano ga traži: želi ti reći da si dragocjen u njegovim očima, da si jedinstven. Nitko te ne može zamijeniti u Božjem srcu. Ti imaš jedno mjesto, to si ti i nitko te ne može zamijeniti; to vrijedi i za mene, nitko me ne može zamijeniti u Božjem srcu.

A u trećoj prisposobi Bog je otac koji čeka povratak rasipnog sina: Bog nas uvijek čeka, ne umara se, nikada ne klone duhom. Jer mi smo, svaki od nas onaj sin kojeg otac ponovno prima u zagrljaj, onaj ponovno pronađeni novčić, ona ovca koju miluje i stavlja na svoja ramena. On svaki dan čeka da primijetimo njegovu ljubav. A ti kažeš: „Ali toliko sam se upropastio, baš sam se udesio!“ Ne boj se: Bog te ljubi, ljubi te takvog kakav jesi i zna da samo njegova ljubav može promijeniti tvoj život.

Ali tu beskrajnu Božju ljubav prema nama grešnicima, koja je srce Evanđelja, može se odbaciti. To je ono što čini stariji sin iz prisposobe. U tome času ne razumije ljubav i očevu ljubav više doživljava kao ljubav gospodara nego kao ljubav oca.

Ta opasnost prijeti i nama, naime da vjerujemo više u strogog Boga negoli milosrdnog, u Boga koji pobjeđuje zlo više snagom nego li opraštanjem. No tomu nije tako, Bog spašava ljubavlju, a ne silom; nudi se, a ne nameće.

Ali stariji sin, koji ne prihvaća očevo milosrđe, zatvara se, čini još težu pogrešku: doživljava sebe pravednim, osjeća se izdanim i sve prosuđuje na temelju svoje predodžbe pravednosti. Tako se naljutio na svojega brata i prigovara svom ocu: „Zaklao si ugojeno tele sad kad se ovaj tvoj sin vratio“ (usp. r. 30). Ovaj tvoj sin: ne naziva ga bratom, već očevim sinom. Osjeća se sinom jedincem. I mi griješimo kad sebe smatramo pravednima, kad mislimo da su drugi loši. Ne smatrajmo sebe dobrima, jer sami, bez pomoći Boga koji je dobar ne umijemo pobijediti zlo. Danas ne zaboravite to, uzmite Evanđelje i pročitajte tri Lukine prisposobe, 15. poglavlje. Bit će to dobro za vas, bit će to zdravo za vas.

Kako se pobjeđuje zlo? Prihvaćajući Božje oprostjenje i oprostjenje braće. To se događa svaki put kad idemo na ispovijed: ondje primamo ljubav Oca koji pobjeđuje naš grijeh: nema ga više, Bog ga zaboravlja. Bog, kad oprašta, gubi pamćenje, zaboravlja naše grijehe, zaboravlja. Bog je tako dobar s nama! Nije poput nas, koji nakon što smo rekli „nema veze“, prvom se prilikom zbog nekog interesa prisjetimo pretrpljenih nepravdi. Ne, Bog briše zlo, obnavlja nas iznutra i tako daje da se u nama ponovno probudi radost, ne tuga, ne tama u srcu, ne sumnja, nego radost.

Braćo i sestre, samo hrabro! S Bogom grijeh nema posljednju riječ.

Neka nas Gospa, koja razvezuje životne čvorove, oslobodi težnje tome da sebe smatramo pravednima i neka nam pomogne osjetiti potrebu poći Gospodinu, koji nas uvijek čeka da nas ponovno zagrlji, da nam oprost.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Proteklog je tjedna izvršena dugoočekivana razmjena zarobljenika između Ruske Federacije i Ukrajine. Radujem se zbog oslobođenih osoba, koje su mogle ponovno zagrliti svoje drage i nastavljam moliti za brzo okončanje sukoba i za trajni mir na istoku Ukrajine.

Jučer je u Forliju proglašena blaženom Benedetta Bianchi Porro, koja je umrla 1964. sa samo 28 godina. Sav je njezin život bio obilježen bolešću, a Gospodin joj je dao milost da je podnosi, štoviše, da je preobrazi u blistavo svjedočanstvo vjere i ljubavi. A u Limburgu u Njemačkoj danas je proglašen blaženim otac Richard Henkes, svećenik palotinac, ubijen iz mržnje prema vjeri u Dachauu 1945. Neka primjer ovo dvoje hrabrih Kristovih učenika podupre također nas na našem putu do svetosti. Pljesak novim blaženicima!